

Kommittémotion

Motion till riksdagen: 2014/15:3095

av Mikael Jansson m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2014/15:109 Försvarspolitisk
inriktning – Sveriges försvar 2016–2020

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att försvaret i höstbudgeten bör tillföras det anslag som Överbefälhavaren anser vara det minsta tänkbara som det anges i budgetunderlaget till försvarsbeslutet (avsnitt 1).
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige snarast bör skriva på en försvarsallians med Finland (avsnitt 2.3).
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att de övergripande målen för det militära försvaret ska vara de som anges i motionen (avsnitt 3.1).
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att de övergripande uppgifterna för det svenska försvaret ska vara de som anges i motionen (avsnitt 3.2).
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att de övergripande målen för det civila försvaret ska vara de som anges i motionen (avsnitt 3.3).
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den nationella krisledningen måste bli mer skyddad, redundant och övad (avsnitt 3.4).
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) bör avvecklas som egen myndighet och flyttas in i Totalförsvarets forskningsinstitut (avsnitt 3.4).

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det bör återupprättas en civilförsvarsmyndighet (avsnitt 3.4).
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att civilförsvarsstrukturen ska likna den militära med befälhavare på alla nivåer (avsnitt 3.4).
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att SOS Alarm bör omvandlas till en avdelning inom Civilförsvarsmyndigheten (avsnitt 3.4).
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det svenska försvaret inte längre ska anses vara av modellen insatsförsvaret utan i stället ska anses vara ett existensförsvaret (avsnitt 4.1).
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att varje brigad ska inhysas i ett militärområde (MILO), att militärområdena ska delas in i försvarsområden och att försvarsområdena ska delas in i närskyddsområden (avsnitt 4.2).
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Försvarsmakten 2016 ska ha två och en halv mekaniserad brigad, två sjöstridsflottiljer, en ubåtsflottilj, sex stridsflygdivisioner och en transportflygdivision (avsnitt 4.3.1).
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Försvarsmakten 2027 ska ha sju mekaniserade brigader, en stadsskyttebrigad, tre sjöstridsflottiljer, en ubåtsflottilj, tio stridsflygdivisioner och två transportflygdivisioner (avsnitt 4.3.1).
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om arméns strategiska uppgifter (avsnitt 4.3.2).
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fältarméns taktiska mål (avsnitt 4.3.2).
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om territorialarméns taktiska mål (avsnitt 4.3.2).
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avveckla polisens IED-förmåga (improviserad sprängladdning, improvised explosive device) och föra över den till Försvarsmakten (avsnitt 4.3.2).
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Särskilda beredskapspolisen (SBP) bör återskapas med 1 500 civilpliktiga i länsvisa avdelningar (avsnitt 4.3.2).
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att underskottet i materielinvesteringar till Insatsorganisation 14 (IO 14) om 50

miljarder kronor först ska finansieras så att IO 14 realiseras innan vidare uppbyggnad av försvaret påbörjas (avsnitt 4.3.2).

21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den militära personalreserven ska beväpnas och övas som lätt infanteri (avsnitt 4.2).
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om marinens strategiska uppgifter (avsnitt 4.3.3).
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om flottiljernas taktiska mål (avsnitt 4.3.3).
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att såväl mekaniserade brigader som amfibiebrigader ska repetitionsutbildas tre veckor vart sjätte år (avsnitt 4.2.1).
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om flygvapnets strategiska uppgifter (avsnitt 4.3.4).
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om stridsflygdivisionernas taktiska mål (avsnitt 4.3.4).
27. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att värnpliktsutbildning bör startas i mindre skala utan föregående utredning för att sedan öka till en selektiv nivå där alla förband blir försörjda (avsnitt 4.4).
28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att försvarets logistik aldrig i grunden får bli fredsställd (avsnitt 4.5.2).

1. Politikens inriktning

Den så kallade försvarsgruppen, regeringen samt Moderaterna, Centern och Kristdemokraterna har enats om att stärka försvaret med 10,2 miljarder kronor på fem år mer än liggande statsbudget. Det är alldeles för lite. Sanningen är att försvarets andel av BNP är på väg mot rekordlåga 1,0 %. Försvarsmakten har krävt minst 20 miljarder mer än liggande budget för att kunna bygga insatsorganisation 14 (IO14) som beslutades i försvarsbeslut år 2009. Sverigedemokraterna budgeterar 41 miljarder kronor mer än liggande budget under den kommande femårsperioden. Vi markerade redan i Försvarsberedningens rapporter genom avvikande meningar att försvaret behöver en rejäl upprustning för att nå en grundnivå och för att klara att uppbringa en rimlig försvarsförmåga.

Upprustningen måste påbörjas redan nu så att försvaret återfår förmågan att försvara Sverige, innan det är för sent.

2. Säkerhetspolitiken

2.1 Utgångspunkter

Sverigedemokraterna har i rapporterna Vägval i en globaliserad värld (Ds 2013:33) samt Försvaret av Sverige – Starkare försvar för en osäker tid (Ds 2014:20) gett sin syn på utgångspunkterna för den svenska säkerhetspolitiken i partireservationerna.

Under det senaste halvsekle har globaliseringen varit den dominerande faktorn i den internationella ekonomin. Detta har på många sätt varit en positiv utveckling, men det har också inneburit en mängd nya problem. Den ökande globaliseringen har knutit samman världen på gott och ont. Det ökade beroendet mellan olika delar av världen gör att händelser på en plats kan få återverkningar i stort sett omedelbart i resten av världen.

Den ändrade ekonomiska maktbalansen i världen leder successivt till en politisk och militär maktförskjutning där USA:s och Europas dominerande ställning undergrävs. Världen är snabbt på väg mot en multipolär världsordning utan en eller ett par dominerande supermakter. Utvecklingen kommer leda till en situation som påminner om läget under 1900-talets första halva med ett antal stormakter. Denna utveckling har påskyndats av den rådande ekonomiska krisen. En viktig konsekvens av budgetproblemen är kraftiga nedskärningar i försvarsanslagen i USA och Europa.

Den kraftiga befolkningsökningen i kombination med en snabb ekonomisk utveckling i världen leder till en omfattande belastning på världens miljö och en kapplöpning efter naturresurser. Riskerna är stora att detta kan leda till fler konflikter om odlingsmark, sötvatten, energiresurser, mineraltillgångar och andra naturtillgångar. Kampen om resurserna riskerar också att leda till ansträngda relationer och i värsta fall väpnade konflikter mellan stormakterna.

Mycket tyder på att jordens klimat är på väg att bli varmare. Om detta stämmer, oberoende av orsak, så kommer detta få stora konsekvenser för Arktisregionen med nya transportleder och möjligheter till utvinning av naturresurser. Arktisområdet kommer då att bli en mycket viktigare strategisk region.

Sveriges storskaliga vattenkraft och kärnkraft är känsliga för sabotage, det gäller såväl i freds- som i krigstillstånd. De skyddade zonerna runt kraftverken bör göras större och bevakas bättre, byggnaderna bör förstärkas ytterligare och hemvärnet/territorialarmén bör ges en mer aktiv roll i försvaret av verken.

I Sverige har en ohämmad massinvandring lett till att antalet personer i arbetsför ålder som inte arbetar har ökat dramatiskt. Det tär hårt på Sveriges resurser. Bristen på civilingenjörer i Sverige är samtidigt ett växande problem som bör tas på stort allvar.

Befolkningsökningen i vissa delar av världen leder till ökade hot för globala pandemier. Modern sjukvård klarar av att läka allt fler sjukdomar och sjukdomstillstånd men är ingen garant för skydd mot nya smittsamma sjukdomar som kan uppenbara sig snabbt. Sveriges kapacitet för att omhänderta och bota sjuka bör öka. Det kan vara bra med ytterligare ett pandemicentrum.

Efter Sovjetunionens kollaps har flera debattörer spått historiens död. Marxismens ekonomiska teorier har bevisligen visat sig leda fel och den västerländska marknadsekonomin har verkat vara det ensamt segrande. Alla skulle kunna bli överens om detta. Verkligheten har dock visat sig vara betydligt mer mångbottnad och framtiden är inte på något sätt lätt att förutse. Den växande islamismen är ett exempel på detta. Bushadministrationens tro att hela Mellersta Östern automatiskt skulle bli demokratiskt om Saddam Hussein m.fl. diktatorer störtades har visat sig vara fel. Nya visionärer kommer även i framtiden påverka världen på ett icke förutsägbart sätt. Den västerländska normalmodellen behöver inte vara alla folks mål.

2.2 Sveriges militärstrategiska läge

Alla grannländer utom Finland och Ryssland är medlemmar i Nato. Detta gör att ett nära samarbete mellan de nordiska Natoländerna och Sverige inte är helt enkelt. Ett utökat nordiskt eller nordisk-baltiskt försvarssamarbete i fredstid kan sannolikt spara resurser och kan underlätta att bibehålla viktiga funktioner inom underhåll, inköp, utbildning m.m. Ett starkt finskt och baltiskt försvar är väldigt viktigt ur svensk synvinkel då det ökar vår förvarnings- och förberedelsestid. Norges försvar är i huvudsak inriktat på att försvara Nordnorge och havsområdena med omfattande energitillgångar. Detta gör att man primärt satsar på marin och flygvapen. Norge satsar 1,4 % av BNP på försvaret och anslaget ökar.

Danmark har övergett tanken på att ha ett allsidigt försvar utan vill, genom att vara en mycket lojal Natomedlem, försäkra sig om stöd från Nato istället. De relativt stora offren i den danska ISAF-insatsen är exempel på detta. Man satsar bara på ett par förmågor samt en stor förmåga till internationella insatser. Till detta kommer att man tvingas lägga resurser på marinenheter som kan skydda danska intressen på Grönland. Danmark satsar 1,4 % av BNP på försvaret.

Finland har fortfarande kvar ett omfattande territorialförsvar baserat på värnplikt. Landet genomför nu en kraftig reduktion av numerären både för att ha råd med omfattande materielinköp samt som konsekvens av neddragningar i försvarsbudgeten pga. den ekonomiska krisen. Finland kommer inom några år tvingas välja mellan ökade försvarsanslag eller avvecklat territorialförsvar. Finland är mycket intresserat av nordiskt försvarssamarbete och är neutralt. Finland satsar 1,5 % av BNP på försvaret.

Baltikum har huvudsakligen inriktat sig på internationella insatser men håller nu på att stärka territorialförsvaret. Estland satsar 1,9 %, Litauen 1,0 % och Lettland 0,9 % av BNP på försvar. Litauen och Lettland har dock beslutat att höja anslagen till 2 % av BNP. Alla baltiska länder är intresserade av ett nära försvarssamarbete med Norden.

Det är i nuläget klart att våra baltiska grannländer inte tar Sveriges nuvarande solidaritetsförklaring på allvar och att Sverige inte har några reella resurser att påverka förloppet av en kris i Baltikum. Detta är ett allvarligt problem för den hittillsvarande säkerhetspolitiska inriktningen och kräver antingen en anpassning av politiken till våra faktiskt existerande resurser eller – vilket vi föredrar – en betydande resurstillförsel till det svenska försvaret. Det första vi kunde göra för att reellt hjälpa balterna är att befästa Gotland.

En stående nordisk-baltisk fredsbrigad skulle vara en god idé, men den får inte vara bunden till EU eller Nato utan ska vara en mellanstatlig angelägenhet.

Polen satsar rejält på att bibehålla ett starkt territorialförsvar, ha nära relationer till USA och de centraleuropeiska grannländerna. Polen satsar 1,9 % av BNP på försvaret.

Tyskland har haft ett av Europas starkaste konventionella försvar. Nu genomförs dock omfattande neddragningar i försvaret som i stort sett eliminerar Tysklands förmåga att hjälpa andra länder i Europa med deras territorialförsvar. Tyskland satsar 1,4 % av BNP på försvaret.

Sverigedemokraterna betraktar Sverige som, i fallande ordning, en del av en nordisk, europeisk, västerländsk och global gemenskap. I linje med detta vill vi särskilt arbeta för att stärka den nordiska identiteten och bredda och fördjupa det nordiska samarbetet.

Danmark och Norge kommer under överskådlig tid att vara Natoanslutna och Finland och Sverige kommer under överskådlig tid att vara icke Natoanslutna, och det är viktigt att ett realistiskt uppbyggt nordiskt samarbete på detta område tar hänsyn till dessa förutsättningar.

Ett övergripande strukturellt problem för nordiskt samarbete på detta område är att det är splittrat mellan olika avtal och strukturer. Detta är enligt vår mening suboptimalt. För att kunna uppnå ett effektivt och fördjupat nordiskt samarbete bör avtalen samordnas i en gemensam struktur. Det nordiska försvarssamarbetet bör formaliseras för att kunna fortsätta att fördjupas.

Sveriges försvarspolitik ska fokusera på försvaret av Sverige. Genom att stärka vårt eget försvar, genom att fullt ut verka för en försvarsallians med Finland och genom Partnerskapet för fred med Nato tar Sverige sitt säkerhetspolitiska ansvar.

Ett starkt luft- och kustförsvar på Gotland är inte bara en svensk angelägenhet utan även en baltisk angelägenhet eftersom en militär bas på Gotland i fel händer är ett hot mot hela Östersjöområdets säkerhet.

Sverigedemokraterna vill att Sverige ska verka för ett nära försvarssamarbete mellan Sverige och Finland med målsättning att skapa en formell försvarsallians och ett gemensamt planerat försvar. Sverigedemokraterna vill vidare se att ett tätt samarbete med Norge och Danmark om sjö- och luftförsvar. Eftersom Norge och Danmark är Natoländer krävs det USA:s godkännande. Av uppgifter att döma är det politiskt möjligt. USA är mycket intresserat av kostnadsdelningar. Självklart förutsätter detta en rejäl höjning av försvarsanslaget för att USA ska se nyttan.

Gemensam luftläges- och havslägesbild (även i krig), gemensam isbrytarkapacitet i arktiska förhållanden, gemensamma transportplan (landsdedikerade i krig) och gemensamma satellitsystem är exempel på omedelbara samordningsfördelar.

2.3 Säkerhetspolitisk inriktning

Efter kalla krigets slut minskade de mellanstatliga konflikterna i världen. Samtidigt reducerades också försvarsanslagen i delar av världen. Det fanns en uppfattning att krig mellan stater var passé och att framtiden huvudsakligen skulle bestå av internationella insatser för att upprätthålla eller skapa fred och demokrati. Efter en kort euforisk period på 1990-talet har detta scenario inte visat sig stämma. Efter år 2000 har försvarsanslagen i världen ökat kraftigt samtidigt som konflikterna blivit allvarligare igen.

Det har också visat sig vara mycket svårare och dyrare att sprida fred och demokrati än vad man trodde på 1990-talet. Försvarsanslagens snabba ökning har bromsats upp de senaste åren, men detta beror enbart på att USA och Europa tvingats göra omfattande nedskärningar av sina försvar pga. den ekonomiska krisen.

Eftersom resten av världen fortsätter sina rustningar påskyndar detta bara utvecklingen mot en multipolär värld utan västlig militär hegemoni. I en multipolär värld med konkurrerande stormakter kommer det också att bli allt svårare för det internationella samfundet att enas kring insatser. Det faktum att USA ibland väljer att agera självpåtagen världspolis och intervensera utan FN-mandat riskerar sätta prejudikat för nya stormakter.

Det finns få tecken som visar att vi går mot en fredligare värld. Risker har snarare ökat för att interna konflikter utvecklas till mellanstatliga konflikter som i Libyen, Syrien och Ukraina. En annan fara är att nationellt självhävelsebehov bland snabbt växande nationer riskerar att skapa nya mellanstatliga konflikter. Finns det även konkurrens om naturresurser så ökar riskerna än mer. Ett område där detta syns väldigt tydligt är i haven utanför östra och södra Kina.

Den på kärnvapen baserade terrorbalansen mellan USA och Sovjetunionen/Ryssland har bevarat världsfreden. Den viktigaste mekanismen för att detta ska fungera är båda sidors konstaterade andraslagsförmåga. Bisarrt nog är det som hotar och oroar oss mest samtidigt det som räddat oss undan ytterligare ett världskrig. Eftersom inget land vill starta kärnvapenkrig finns dock risk för bruk av militära medel på en nivå som ligger under den gräns där kärnvapenanvändning kan vara aktuellt. Ryssland har börjat manövrera i detta handlingsutrymme.

Det finns idag inget som tyder på att spridningen av massförstörelsevapen är under kontroll. I takt med ekonomisk utveckling får allt fler länder teknisk förmåga att utveckla massförstörelsevapen. Samtidigt ser många länder innehav av sådana vapen som en garanti mot anfall från konventionellt överlägsna länder. De länder som främst finns i världens blick just nu är Nordkorea och Iran. Skulle något av dessa länder skaffa kärnvapen riskerar detta att leda till att flera grannländer också skaffar kärnvapen.

En del av försvaret utgörs av det psykologiska försvaret med uppgift att skydda mot fiendens felaktiga propagandaspridning och föra ut den korrekta bilden av skeendet till den svenska och internationella publiken. Detta är en viktig uppgift i en konflikt eftersom krigföringen alltmer har utvecklats mot att knäcka inte bara motståndarens förmåga till strid utan också hans vilja att strida. För att kunna uppnå detta behövs en nystart av en särskild myndighet för detta ändamål – Styrelsen för psykologiskt försvar.

I takt med globaliseringens framväxt har även terrorism och organiserad brottslighet globaliserats. Det har alltid funnits internationella nätverk, men idag går det mycket lättare att kommunicera och organisera sig internationellt.

I en värld med helt olika nivå på militära resurser, både teknologiskt och ekonomiskt, måste svagare aktörer använda sig av asymmetrisk krigföring för att ha en chans att skada fienden. Särskilt viktigt är detta för icke-statliga aktörer. När den överlägsna aktören använder sig av fjärrstyrda drönare så svarar den svagare aktören med terroråd antingen mot fysiska mål eller mot virtuella mål på internet. I framtiden finns också risken att terrorister kommer över massförstörelsevapen.

Det finns också en risk att terroristgrupper och den organiserade brottsligheten kommer att närma sig varandra. Terrorister behöver finansiera sin verksamhet och organiserad brottslighet kan använda sig av terroristernas metoder för att uppnå sina mål. Ett exempel på detta är organiserad brottslighet som hotar med cyberangrepp i utpressningssyfte.

För att skydda Europa och USA mot iranska långdistansrobotar kommer USA placera ut antirobotrobotar i Östeuropa. Robotarna som placeras i Polen 2018 har väckt stor ilska i Ryssland och resulterat i att Ryssland i sin tur placerat ut olika robotsystem i Kaliningradområdet. Om robotarna verkligen kommer på plats 2018 är risken stor för ytterligare rysk upptrappning.

Kina och Indien bygger upp nya förmågor som exempelvis hangarfartygsgrupper vilket visar en vilja att kunna verka mot en kvalificerad motståndare utanför sina närområden. Inom överskådlig tid finns det dock ett tekniskt gap till USA som gör det orealistiskt att företa fjärroperationer utan USA:s tillstånd.

Sverigedemokraterna förespråkar att Sverige avstår från medlemskap i Nato. Vi ifrågasätter inte att Nato gjort bra saker. Nato och USA rustade exempelvis så starkt att Sovjetunionens ekonomi knäcktes under kalla kriget. Detta faktum och Sveriges relation till Nato är dock två olika frågor. Sverige och Finland var under kalla kriget inte med i Nato, men var väl rustade och utgjorde en zon med relativ avspänning. Så kan det fortfarande vara. Det finns flera skäl för att Sverige inte ska vara medlem i Nato:

- Ett avspänningsskäl:

Som neutralt mellan Nato och Ryssland land skapar vi avspänning i ett strategiskt geografiskt område.

- Ett politiskt skäl:

Vi riskerar inte att dras in djupt i konflikter som inte rör oss.

- Ett tillräcklighetsskäl:

Vi kan höja försvarsanslaget och, med eller utan Finland, skapa en egen tröskeleffekt.

Nato har också utvecklat ett omfattande samarbete med andra länder i närområdet via Partnerskap för fred (PFF). PFF utvecklas nu så att samarbetet fördjupas med vissa nationer som upplevs ha särskilt bra samarbetspotential.

Frågan är nu hur nära relation Sverige kan ha med Nato utan att vi delvis börjar räknas in i alliansen. Sveriges deltagande i Partnerskap för fred (PFF), Natos snabbinsatsstyrka (NRF) och värdlandssupport (HNS) markerar, som vi ser det, en gräns. Dessa tre åtaganden förpliktigar inte, det följer inga krav på stöd till andra länder eller på att vi ska vara tvungna att upplåta vårt territorium.

Den försvarsallians vi vill bygga är den med Finland. Vi vill inte ingå som fullvärdig medlem i Nato och inte heller ha någon mer djupgående integration i Atlantpakten. En försvarsallians med Finland innebär att om någon attackerar Finland så är även Sverige i krig, men det innebär också att båda länderna har en högre tröskeleffekt mot angrepp. Dessutom utgör ett starkt svensk-finskt försvar en stabiliserande faktor i vår del av Europa.

PFF ger oss möjligheter att vid internationella konflikter delta tillsammans med Nato. NRF ger oss billig tillgång till bra övningar. HNS ger oss en ytterligare en möjlighet om krig försätter oss i ett ytterst ansträngt läge.

EU har ännu inte format någon övergripande överstatlighet på försvarsområdet, men det närmar sig. Allt fler säkerhetspolitiska områden beslutas bli överstatliga. EU:s stridsgrupper är ett förstadium till EU:s egen krigsmakt och därför bör inte Sverige delta. Lika lite som EU bör bli en nation med egen lagstiftning och skatterätt, lika lite bör EU förses med en egen krigsmakt. Denna utveckling motverkas av Nato som är den enda organisation i Europa som idag kan leda storskaligt krig. Få Natoländer vill byta ut Nato mot EU i ett krigsperspektiv.

På försvarsmaterielsidan finns tankar inom EU om att låta EU bli ramen för gemensamma satsningar och att skapa en försvarsindustristrategi för EU. Medlemsstaternas forskningsanslag får då samlas till EU för gemensamt nyttjande i större skala utanför marknaden. Risken för att en sådan utveckling blir dödsstöten för svensk försvarsindustri är stor. Andra medlemsländer tar för sig i gemensamma projekt medan Sverige backar. Sverige bör satsa på försvarsmaterielsamarbeten med enskilda länder: de nordiska länderna i första hand, men även länder inom sexnationerssamarbetet (Sverige, Frankrike, Italien, Spanien, Storbritannien och Tyskland). Andra lämpliga länder är Schweiz, Brasilien och Indien. Den svenska försvarsindustrin har på egen hand visat vägen till flera viktiga samarbeten.

3. Försvarspolitik

3.1 Målet för det militära försvaret

Det militära försvaret ska genomföra de insatser som riksdag och regering beslutat eller som i övrigt följer av Försvarsmaktens uppgifter. Försvarsmakten ska lösa följande:

- ... försvara rikets frihet och hävda Sveriges territoriella integritet.
- ... om Sverige och Finland skriver under en försvarsallians, optimera densamma.
- ... bistå det civila samhället vid katastrofer, störningar och olyckor.
- ... ge militärt bistånd i internationella insatser.

3.2 Försvarsmaktens uppgifter

Av dessa uppgifter följer att Försvarsmakten bland annat måste klara:

- ... att avvisa vid kränkningar och möta alla angrepp.
- ... att genom ett skalförsvar kunna tillfoga en angripare svåra och kostsamma förluster.

- ... att genom ett djupförsvar kunna slå ett angrepp av mekaniserade förband av brigads storlek i en riktning och möta angrepp i två andra riktningar.
- ... att skydda rikets ledning och krigsbaserna genom skydd och spridning.
- ... vidmakthålla aktuell försvarsplanering mot alla relevanta hotbilder.

3.3 Målet för det civila försvaret

Målet för det civila försvaret ska från och med 2016 vara:

- ... att värna civilbefolkningen,
- ... att säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna,
- ... att stärka Försvarsmaktens förmåga vid ett väpnat angrepp eller krig i vår omvärld.

3.4 Regeringens och Regeringskansliets verksamhet vid höjd beredskap

Regeringen leder krishantering på nationell nivå. Den nationella krisledningen måste vara redundant och inte slås ut för lätt. Den fasta tjänstemannastab som är knuten till krisledningen ska vara väl samövad med regeringen.

MSB läggs ner och denna myndighets forskningsdelar överförs till Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI). Därefter upprättas en civilförsvarsmyndighet med civil överbefälhavare. SOS Alarm inkorporeras i Civilförsvarsmyndigheten.

3.5 Ekonomiska förutsättningar

I början av 1980-talet var försvarets andel av BNP 2,9 % för att sedan sjunka till dagens 1,1 %. De minskade försvarsanslagen och stora omställningskostnader i kombination med en ensidig inriktning mot ett renodlat insatsförsvar har gjort att den svenska förmågan till territoriellt försvar idag på allvar kan ifrågasättas. För att garantera rikets säkerhet måste nedrustningspolitiken få ett slut. Hela försvarsgrenar hotas av systemkollaps inom några få år. Länderna i vår närhet har försvarsanslag nära 2,0 % av BNP eller har beslutat att uppnå det. Sveriges försvarsanslag däremot fortsätter att sjunka och närmar sig 1,0 %.

Innan anslagsökningen verkligen kan skapa en utbyggnad av försvaret måste vissa underskott elimineras. Särskilt gäller det underfinansieringen av IO14: s materiel som är hela 50 miljarder. Först ska IO14 realiseras och sedan ska försvaret vidare byggas ut.

En höjning av materielanslaget gynnar svensk teknikdrivande industri och ökar sysselsättning. Natostandard för nya materielsystem är givet för exporterande försvarsindustrier, och däri finns ingen nackdel för Sverige. Däremot behöver inte alla äldre befintliga materielsystem Natoanpassas.

4. Militärt försvar

4.1 Försvarsplanering

Existensförsvaret bygger på en deklarerad folkvilja att Sverige ska vara en självständig och fri nation samt på en försvarsmakt som på ett trovärdigt sätt kan hävda förmåga att skydda landet genom ett organiserat totalförsvar som inkluderar civila komponenter i samverkan. Totalförsvaret ska ha en yta, skalförsvaret, och ett djup, invasionsförsvaret. Sverige bör efter en förstärkning av försvaret ha ett balanserat försvar med sådan styrka och sammansättning att det skapar en så hög tröskeleffekt att detta i det längsta avhåller en presumtiv angripare från anfall. Ett sådant försvar bör också ha en sådan styrka att det kan föra ett uthålligt och strategiskt defensivt försvar av svenskt territorium.

En avancerad motståndare som attackerar förväntas använda fjärrstridsmedel med god precision, specialförband, cyberförmåga, obemannade system, rymdförmåga och avancerad informationsförmåga.

Det moderna militära försvaret är därför beroende av högteknologiska system för att skapa ett starkt skalförsvar, men det är samtidigt fortfarande beroende av folkets försvarsvilja och den enskilde soldatens mod och beslutsamhet. En stärkt försvarsvilja och en förankring av försvaret hos folket uppnås främst genom värnpliktsutbildning och starka frivilligorganisationer.

Försvarsberedningens försvarsrapport förutsätter att det civila försvaret bara klarar sig 5–10 dagar. Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret. Vår dåliga uthållighet i krig är en brist som sänder obehagliga signaler av svaghet till omvärlden. Enligt vår mening bör Sveriges försvar kunna hantera att försvara Sverige uthålligt över längre tid. Detta kommer då att ske i två faser.

I försvarets första fas så är avancerade motmedel (med vilket här avses tillräckliga mängder av avancerat luftvärn, kvalificerat stridsflyg, kryssnings- och sjömålsrobotar, ytfartyg, ubåtar och skydd av egna ledningsstrukturer) det avgörande. Motmedel av dessa slag är kostsamma, men utan dem uppnås ingen omedelbar tröskeleffekt. I denna fas är det viktigt att fienden lider stora materiella förluster även i sina egna baser.

I försvarets andra fas är markstriden och informationsstriden viktigast. Har fienden herravälde över luften och infrastrukturen ska motståndet ändå fortsätta. Detta kräver väl övade markförband med förmåga att leda det fria kriget tillsammans med alla svenska medborgare.

Den dagsaktuella hotbilden är inte den viktigaste utgångspunkten när vi bedömer vårt behov av militärt försvar. Hotbilden kan snabbt förändras, men däremot kan vi inte lika snabbt återta acceptabel försvarsförmåga. Faktiska styrkeförhållanden och värstascenarier måste vara underlag för att beräkna vårt behov av militärt försvar. Vi kan inte bortse ifrån hur Ryssland har återbyggt sin militära förmåga.

4.2 Det militära försvarets utformning

Sverige indelas i åtta militärområden (MILO). I vardera baseras en mekaniserad brigad, på Gotland dock till en början en halv mekaniserad brigad. Sveriges marina områden delas i tre delar: Marinområde Öst, Syd och Väst. I vardera baseras en marinbas och en reducerad amfibiebrigad. I Marinkommando Öst baseras tre reducerade amfibiebrigader.

Varje militärområde delas i ett antal försvarsområden (FO) med egen FO-stab. Uppgifterna är främst två: hjälpa det civila samhället och att planera det fria krigets förutsättningar. Om luftkriget förloras och fältarmén sprider sin gruppering är FO-stabernas uppgift att samordna det fortsatta försvaret.

Varje FO delas i två eller flera närskyddsområden (NO). I varje NO baserar en eller flera territorialarmébataljoner och en eller flera avdelningar särskild beredskapspolis och en eller flera NO-bataljoner. Samtliga dessa i ett FO är ett territorialarméregemente.

NO är den nivå där det civila försvaret och det militära försvaret i första hand möts och utbyter effekt.

NO-bataljoner bemannas av fältarméns personalreserv. NO-bataljon är en lätt utrustad infanteribataljon.

NO-bataljonerna ska ha rep-möte vart sjätte år. Bataljonsledning är anställd personal, övriga är värnpliktiga.

I början av år 2028 skapas de första NO-bataljonerna, då de första soldaterna utmönstras från fältarmén. Varje år genereras 5 st. NO-bataljoner. År 2041 väntas alla NO-bataljoner, 81 st, vara fyllda.

Urbaniseringen av Sverige är stark. Det bör tas hänsyn till det när förband placeras på kartan. Förbandsflytt bör undvikas och prövas endast som sista utväg därför att vid förbandsflytt följer inte all viktig personal med och viktig kompetens riskerar därmed att förloras.

4.2.1 Övningsverksamhet

Årliga övningar i brigader är helt avgörande för att uppnå den nivå där Försvarsmakten har användbara, tillgängliga och väl samövade fältförband för nationella och internationella uppgifter. Ett nytt system för krigsförbandsövningar (KFÖ) bör införas där varje brigad tränas vart åttonde år.

4.3 Stridskrafternas utveckling

4.3.1 Försvarsmaktens krigsförband

Försvarsmaktsorganisationen ska år 2016 ha 2,5 mekaniserade brigader med det långsiktiga målet 7 mekaniserade brigader, 1 stadsskyttebrigad och 4 attackhelikopterskvadroner år 2027. Särskild vikt skall läggas vid att brigaderna är försedda med korträckviddigt luftvärn.

Försvarsmaktsorganisationen ska år 2016 ha 2 sjöstridsflottiljer, 1 ubåtsflottilj, 1 amfibiebataljon och 1 marinbas med det långsiktiga målet 3 sjöstridsflottiljer (18 ytstridsfartyg), 1 ubåtsflottilj (8 ubåtar) 5 reducerade amfibiebrigader och 3 marinbaser år 2027.

Försvarsmaktsorganisationen ska år 2016 ha 6 stridsflygdivisioner och 1 transportdivision med det långsiktiga målet 10 stridsflygdivisioner, och 2 transportflygdivisioner år 2027. Flygvapnet hanterar det medelräckviddiga och långräckviddiga luftvärnet.

Förutom brigader och divisioner finns olika mindre specialförband som är viktiga för helheten.

Ledningscentraler och andra för fienden högvärdiga mål ska finnas i bergrum eller på annat sätt skyddas. Spridning är en kompletterande skyddsmetod. Strategiska viktiga strukturer ska skyddas med sekretess.

Beredskapen ska ha en hög lägsta nivå och kris- och krigsövas ofta.

4.3.2 Arméstridskrafterna

Armén bör bestå av såväl rörliga fältförband som lokalt organiserade territorialförsvarsförband (hemvärnet).

En fältarmé med samövade mekaniserade brigader är oundgänglig om Sverige skall kunna försvaras. Med befintliga anläggningar, materiel, yrkesofficerare, kontrakterade och värnpliktiga kan två mekaniserade brigader sättas upp. Ytterligare brigader bör sättas upp successivt när försvarsförmågan återtas med målet att år 2027 ha sju mekaniserade brigader och en stadsskyttebrigad. Bemanning av dessa ska ske med en blandning av anställd och värnpliktig personal.

Brigadformatet är överlägset för markstrid mot en kvalificerad motståndare. Ett försvar med en brigadorganisation och personalförsörjt med värnplikt har större möjlighet att kunna verka under sådana förhållanden. Det är nödvändigt att arméns brigader är samövade i större kaderövningar för att kunna verka effektivt. Ju fler brigader Sverige är rustat med desto mer kan dessa grupperas för defensiv strid. Regeringens föreslagna två brigader får en rörlig insats med offensivare inslag och större förluster.

Arméns strategiska uppgifter

Att med brigader eller kunna genomföra markstriden.

Att genom värnplikten kostnadseffektivt kunna fylla på förbanden så de blir fulltaliga.

Att genom värnplikt utbilda hushåll och medborgare i hur man kan skydda sig själva i krig och kriser.

Att markera territoriell kontroll över hela riket medelst en stark, välutbildad och välutrustad territorialarmé (hemvärn).

Armén ska:

... skydda den så kallade fyrkanten (Boden, Luleå, Piteå, Älvsbyn) och flygbasen Kallax samt kunna fördröja framträngande över gränsen från Finland.

... försvara Arlanda samt riksledningen och högsta försvarsledningen.

... försvara Göteborg och Landvetter.

... försvara Malmö och Sturup.

... försvara Gotland.

... ha strategisk reserv till särskilda uppgifter.

... med långräckviddigt luftvärn kunna bidra till luftförsvaret av krigsbaserna, Stockholm och Gotland.

... tillsammans med territorialarmén, specialstyrkorna och svenska folket om nödvändigt kunna övergå i det fria kriget.

Territorialarméns taktiska mål

Territorialarmén ska ha lokala förband i varje län och kunna lösa alltmer avancerade uppgifter.

Mekaniserade brigader

Stellan Bojeruds brigadskiss för fältarmén:

- 1.Mek Bat: – Professionell (anställda samt GSS-K).
- 2.Mek Bat: – Tidigare anställda, som tjänstgör på värnpliktsbasis.
- 3.Mek Bat: – Värnpliktsförband.
- 4.Mek Bat: – Värnpliktsförband, delvis draget ur territorialarmén.

Brigaderna ska ha hemdepåer men även i perioder vara förlagda till befintliga skjutfält med god infrastruktur, vilka används som truppövningsläger. På så sätt kan behovet av att bygga nya anläggningar minskas.

Första bataljonen, del av brigadstabskompaniet och luftvärnskompanierna vid varje brigad ska ha en kader av anställda eller kontinuerligt kontrakterade gruppbefäl och soldater, som kan lösa stridsuppgifter initialt till dess mobilisering har genomförts. På så vis är varje brigad i sitt militärområde direkt gripbar även om inte i sin helhet.

Förslag på baseringsplatser för de mekaniserade brigaderna är:

- 1.brigaden. Kungsängen/Kungsängen (Stadsskyttebrigad)
- 2.brigaden. Eksjö/Skillingaryd/Ränneslätt
- 3.brigaden. Skövde/Karlsborg/Kråk
- 4.brigaden. Gävle/Marma/Älvdalen
- 5.brigaden. Revinge/Ravlunda
- 6.brigaden. Boden/Arvidsjaur/Lomben
- 7.brigaden. Strängnäs/Härad

Varje mekaniserad brigad ansvarar för ett militärområde.

Militärkommando Gotland återuppsätts med förfogande över cirka 2 500 krigsplacerade, varav 1 230 värnpliktiga. På sikt ska MKG utvecklas till en åttonde brigad.

- 8.brigaden. Visby/Trelge

Om säkerhetsläget i vårt närområde försämras än mer kan det vara aktuellt att ytterligare öka antalet brigader. Övningsområden och infrastruktur till nedan stående brigader får inte ytterligare förstöras då det försvårar en eventuell senare uppsättning av ytterligare förband, såsom:

- 9.brigaden. Falun/Rommeled
- 10.brigaden. Östersund/Grytan
- 11.brigaden. Örebro/Villingsberg
- 12.brigaden. Uddevalla/Sågebacken

13.brigaden. Sollefteå/Tjärnmyran

14.brigaden. Kristianstad/Näsby fält

15.brigaden. Borås/Tånga hed/Remmene

16.brigaden. Linköping/Prästtomta

17.brigaden. Umeå/Tåme

Tre veckors krigsförbandsövning (KFÖ) genomförs varje år med en brigad efter år 2019.

Territorialarmén/hemvärnet

Territorialförsvarsförband skapas ur de nationella skyddsstyrkorna och hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga soldater med minst GMU och har kort mobiliseringstid. Territorialarmén kommer att organiseras i regementen, ett per försvarsområde (FO). Territorialarméregementena verkar i ett försvarsområde. Försvarsområdena sorterar under militärområdena och bryter inte dess gränser. Hemvärnsbataljonerna baseras i närskyddsområden (NO).

De kaserner som behövs för administration av territorialregementena återtas. I huvudsak utgörs det av kanslibyggnaden och en kompanibyggnad per aktuell ort. Den civila krisledningen samlokaliseras.

Nya hotbilder kräver att län och kommuner kan mobilisera i aktiv krishantering på höga våldsnivåer. Regementsledningarna inom territorialarmén bör ha del i länsstyrelsernas krisledning, och detta kan ske genom direktiv och riktat anslag om en kontaktperson per regementsstab gentemot civil krishantering.

Jägarförband

Fallskärmsjägarskolan ska åter öppnas i Karlsborg. Krigsplacering görs av en bataljon fallskärmsjägare. Norrlandsjägarna i Arvidsjaur fortsätter utbilda soldater. Krigsplacering görs av en bataljon Norrlandsjägare. Lapplandsjägarna i Kiruna återupptar sin utbildning. Krigsplacering görs av en bataljon lapplandsjägare.

Kustjägarna krigsplaceras i amfibiebataljonerna.

IED-förmåga

Polisens IED-förmåga bör avvecklas och ansvaret läggas på Försvarsmakten som har bästa kunskaperna. Det är i detta fall bättre med en ansvarig myndighet.

Särskilda beredskapspolisen (SBP)

Särskilda beredskapspolisen (SBP) återskapas med 1 500 civilpliktiga i länsvisa avdelningar som verkar under polismyndigheterna men som tillhör utgiftsområde 6 i statens budget. SBP har polismans befogenheter efter inkallelse vid civila kriser såsom naturkatastrofer, sjukdomsutbrott, sök efter försvunna personer, utrymning vid olyckor och ordning vid internationella konferenser i Sverige m.m.

I händelse av krig ska SBP främst verka för skydd av civilbefolkningen.

Militärpolisen

Militärpolisen skall utbildas och utrustas för att vid behov kunna förstärka den civila ordningspolisen. Vid insats utanför Försvarsmakten skall militärpolisen vara underställd civilt polisbefäl.

Arméns materielsystem

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. Försvarsmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för ett stärkt försvar. Exempelvis är brobandvagnar och bärgningsfordon nödvändiga investeringar. Varje MILO bör ha en pluton ammunitionsröjare. Hemvärnets fordonspark bör fortsatt moderniseras för att fasa ut terrängbil 11, 13 och 20. Hemvärdnet bör förses med GRK och PV-robot. Hemvärdnet bör få möjligheter att lägga bro.

En senare prioriterad investering är anskaffandet av raketartilleri för brigadartilleriet och attackhelikoptrar för Skåne och Västra Götaland.

4.3.4 Marinstridskrafterna

Marinen bör bestå av såväl flottan, amfibiebrigaderna och Kustbevakningen som av territorialförsvarsförband.

En modern flotta med beväpning och eget skydd och övade amfibieförband är en förutsättning om Sverige ska kunna försvaras.

Marinens strategiska uppgifter

- sjötransporter till och från landet, till och från Gotland och längs våra kuster skall kunna skyddas.
- viktiga hamnar skall kunna hållas öppna.
- omgivande havsområden skall kunna övervakas öppet och dolt.
- kränkningar eller olagligt utnyttjande av vårt sjöterritorium skall kunna förhindras.
- anfall mot vårt land över havet skall kunna hejdas.

Flottiljernas taktiska mål

- hålla två patrullfartyg ständigt till sjöss i Östersjön och ett i Västerhavet.
- beredd att sätta in minst tre operativa ubåtar i Östersjön och en i Västerhavet under lång tid.
- beredd att sätta in en komplett ytstridsflottilj i Östersjön 24 timmar efter order och en division i Västerhavet.
- beredd att hålla två handelshamnar öppna på västkusten, två i Östersjön och en i Bottenhavet.
- upprätta två marina operationsbaser i Östersjön och en i Västerhavet.
- beredd lägga ut ett bestämt antal sjömineringar och minera ett bestämt antal hamnar.

- beredd hålla utpekade handelshamnar och marina operationsbaser minröjda.
- beredd att sätta in en tillfälligt sammansatt ubåtsjaktstyrka i Östersjön 24 timmar efter order.
- kunna skydda våra sjötransporter i Östersjön, inklusive till och från Gotland samt i Västerhavet.

Uppgiftställningar av denna typ definierar den önskade marina grundnivån av samhällsskyddet – en marin gard.

Dimensionering av de förband som skall lösa dessa uppgifter måste ske med beaktande av att Sverige är den nation som har längst kust i Europa, 270 mil. Vidare måste hänsyn tas till att antalet tillgängliga fartyg alltid är lägre än det nominella antalet på grund av underhållsåtgärder m.m.

Det är fortsatt lämpligt med två ytstridsflottiljer men flera av fartygstyperna befinner sig antalsmässigt nära under kritisk massa för att rationellt kunna vidmakthålla systemen personellt och materiellt. Ser man till de uppgifter som skall kunna lösas längs vår långa kust framstår det som uppenbart att antalet kvalificerade ytstridsfartyg snarast bör utökas till tolv. De levererade Visbykorvetterna är 5 st och HMS Gävle och HMS Sundsvall livstidsförslängs. HMS Jägaren bör avvecklas. Inalles har vi 7 st ytstridsfartyg. Det finns ett stort behov av ytterligare ytstridsfartyg. Det är nödvändigt att ytterligare korvetter anskaffas och en sådan beställning bör göras från Kockums så snart möjligt.

Ytterligare en minröjningsdivision bör tillföras och denna bör huvudsakligen vara baserad på västkusten som en följd av dennas stora betydelse för importsjöfarten.

Det är fortsatt lämpligt med en ubåtsflottilj, men antalet ubåtar bör utökas till åtta genom inköp av 5 st A26 för att kunna lösa aktuella uppgifter och rationellt vidmakthålla systemet personellt och materiellt. För en liten nation som Sverige kan de konventionella ubåtarna utgöra ett strategiskt vapensystem eftersom ingen potentiell angripare kan bortse från att försvararen förfogar över ubåtar.

Marinens luftvärnsförmåga

Ytstridsfartygen och Kustbevakningens större fartyg kommer att vara högvärdiga mål i ett storskaligt krig. Det gör att dessa fartyg bör ha såväl automatkanon som robotluftvärn. Det är egenskydd men robotluftvärnet är också en del av luftförsvaret. Det är därför viktigt med en gemensam lägesbild med flygvapnet. Aster 15 och/eller Aster 30 är två robotluftvärnssystem som bör provas för dessa fartygsplaceringar.

Amfibiebrigaderna

Förslag på baseringsplatser för de reducerade amfibiebrigaderna är Vaxholm, Karlskrona, Gotland, Älvsborg och Härnösand.

Tre veckors krigsförbandsövning (KFÖ) genomförs varje år med en amfibiebrigad efter år 2018.

Marina territorialförsvarsförband skapas ur det marina hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga soldater med minst GMU och kort mobiliseringstid.

Rörlig kustrobot

I början av 1990-talet uppsattes ett rörligt kustrobotbatteri med Saabs RBS 15 som huvudvapen. Systemet var kostnadseffektivt och hade stor uthållighet och snabb gruppering. Då Kustartilleriet avvecklades år 2000 valde man även att avveckla det då blott 5 år gamla systemet som såldes till Saab.

Detta system är än idag (i moderniserad version) aktivt i Kroatien och Finland där det utgör en stor del av den tröskeeffekt dessa länder förfogar över för att möta, hejda och slå en angripare över havet.

Systemet bör av dessa anledningar återuppstå i Sverige i 5 fristående kompanier med vardera 6 robotbilar. Systemet bör integreras i Försvarens kommande sensornätverk men även kunna operera autonomt. Tre av dessa bör bemannas av kontinuerligt tjänstgörande personal. Basing för alla 6 kompanier: Härnösand, Stockholm, Gotland, Karlskrona och Göteborg.

Understöd och luftvärn

Amfibiebrigaderna bör vardera ha 9 st Archers samt 9 st AMOS på Stridsbåt 2010.

Stridsbåt 2010 utgör ett komplement till Stridsbåt 90 och bör anskaffas i erforderlig grad. Dessa plattformar utgör också idealet för bärandet av roboten Seaspear som ersätter Robot 17 Hellfire. Seaspear kan skjuta både längre och mot flera mål samtidigt samt under gång. Den kräver inte heller en belysargrupp som utsätter sig för exponering för fientlig eld.

Amfibiebrigaderna bör på sikt anskaffa korträckviddigt luftvärn för eget närskydd. Rörliga sensorer med hjälp utav pansarterrängbil och bandvagn samt på stridsbåt ger amfibiebrigaden god lägesbild även autonomt från övriga marina ledningsresurser. Som komplement anskaffas även Stingerrobotar för att hantera fientliga attackhelikoptrar.

Fler marinbaser

Marinen har ett behov av såväl en förstärkt regional indelning som förnyade materielsystem på sikt. Vi föreslår därför att Marinbas Öst (Berga), Marinbas Väst (Göteborg) samt Härnösand och Fårösunds Marindetachment bör sättas upp.

Amf 1 (Vaxholm), Amf 2 (Karlskrona), Amf 3 (Fårösund), Amf 4 (Älvsborg) och Amf 5 (Härnösand) bör sättas upp för att utbilda till reducerade amfibiebrigader (2 500 man/st). Amfibiebrigaderna bygger på värnplikt och dubbel organisation (freds-/krigsorganisation) medan flottan bygger på anställda och kontrakterade.

Marinbasbataljoner

För skydd, logistik, ekipage och sjöinformation verkar marinbasbataljonerna. De tre marinbaserna har varsin marinbasbataljon. Fårösund och Härnösand har vardera ett marinbaskompani.

Ubåtsjakt

På 90-talet hade Sverige en acceptabel ubåtsjaktförmåga med bland annat 10 st helikopter 4 med sensorer och 12 ubåtar. Socialdemokratiska regeringar med Thage G. Peterson i spetsen började då att avveckla försvaret. Reinfeldts regeringar tog vid och minskade ytterligare försvarets medel. Man flyttade ubåtsflottiljen från Berga till Karlskrona och tappade därvid en stor del kompetent personal.

De tystgående svenska ubåtarna är överlägsna vid spaning och kan i hög grad kontrollera utloppen från Stockholm. Men om de befinner sig en dag eller mer från Stockholm i ytlägesfart tar det lång tid att få dem till Stockholm under vattnet.

Man har inte låtit uppgradera torped 45 trots att försvarsmakten ansett det prioriterat. Torped 45 är särskilt anpassad för grunda vatten.

Förutom att vi nu får vänta på helikopter 14 och sensorer till den så ska också personal utbildas för ubåtsjakt vilket är mycket tidskrävande – det är i princip en året-runt-utbildning.

Marintaktisk ledning

Den marintaktiska ledningen bör ske från tre staber. Marinen har idag få tross- och ledningsfartyg. Varje marinbas bör på sikt erhålla 2 st stödfartyg för tross och ledning.

Marinens materielsystem

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr.

Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för ett stärkt försvar.

4.3.5 Flygstridskrafterna

Flygvapnet har de senaste decennierna tvingats till en omfattande omorganisation med kraftiga nerdragningar som följd. Försvarsgrenen har tack vare detta problem med såväl materiel- som personalförsörjning och om inte åtgärder vidtas blir situationen ohållbar i en snar framtid. Flygvapnet består idag personellt av såväl anställda som kontrakterade. Den viktiga resurs som värnpliktsystemet innebar är däremot avvecklad. Flygvapnets verksamhet är resurskrävande och präglas av ett allt för stort fokus på internationella åtaganden. Försvaret av Sverige i händelse av en framtida ofred har nedprioriterats.

För att utveckla och vidmakthålla Sveriges förmåga till ett trovärdigt försvar är det Sverigedemokraternas uppfattning att det behövs fler stridsflygdivisioner och att utbildningsdivisionerna vid F7 Såtenäs krigsplaceras. Fem flygflottiljer med vardera två divisioner kräver 200 stridsflygplan. Gripbara reservdelar och tillräcklig serviceapparat ska garantera att minst tre grupper, 12 plan, ständigt är operativa per division. Anskaffning av Jas 39 Gripen E/F skall ske oavsett om Sverige är enda köpare. En tvåsitsversion av denna bör också anskaffas dels för att underlätta i vår egen flygutbildning dels för att underlätta en export av Gripen-systemet. Gripen E bör byggas från början och ej på C/D-skrov. Därigenom kommer det finnas kvar C/D-plan.

Gripen bör beställas i en tvåsitsig version F, för att därigenom ytterligare öka exportmöjligheterna.

Sverige behöver alltså i första hand 160 Gripen E/F och Gripen C/D för åtta divisioner och på längre sikt 200 Gripen E/F för tio divisioner.

Luftförsvaret hade från början ett eget svenskt dataprotokoll för kommunikation, Taras. Idag har de svenska Gripenplanen Natos Länk 16, vilket sätter oss i beroende av USA och deras krypton; vi får inte tillverka egna. Detta beror på svensk passivitet. Vi borde istället återintegrera Taras för att realisera ett eget Länk 16-liknande nät precis som Frankrike utvecklar sitt LX. Vi kan då välja momentant att kommunicera nationellt eller med Nato.

Flygvapnets strategiska uppgifter

Upprätthålla luftherravälde för att kunna skydda svenska operationer med mark-/marinstridskrafter och verka offensivt mot motståndares kritiska sårbarheter i syfte att bryta dennes förmåga till offensiva operationer mot Sverige.

Kunna föra fram och avfyra kryssningsrobot i två riktningar. Luftförsvara Sverige i två riktningar.

Kunna föra fram och avfyra sjömålsrobot i en riktning samt inneha beredskap för detta i nordlig riktning (Norska havet).

Understöda egen stridskraft och övriga stridskrafter, samt vid behov civila samhället med flygtransporter.

Skapa luftlägesbild över Sverige och aktuellt operationsområde.

Genomföra incidentberedskap H24 med markbundna och flygande sensorer och jaktflyg.

Flygvapnets taktiska mål

Uppträda kontinuerligt med minst två rotar i spärrbana över Östersjön. Uppträda kontinuerligt med minst en rote i spärrbana över Västerhavet.

Uppträda kontinuerligt med två rotar i spärrbana i riktning norr (Finland, Norra ishavet).

Luftförsvaret skall samverka och vara integrerat med långräckviddigt luftvärn, sensorer och jaktflyg för att uppnå maximal effekt.

Inneha strategisk rörlighet med huvuddelen av basbataljon.

Föra egen strid med i huvudsak en basbataljon med tillförsel av nationella skyddsstyrkor och luftvärn. Varje flygbasområde ska betjäna grupp kontinuerligt och momentant division.

Upprättande av ytterligare flygflottiljer

Jämte Skaraborgs flygflottilj (F7 Såtenäs), Blekinge flygflottilj (F17 Kallinge) och Norrbottens flygflottilj (F21 Luleå) bör Upplands flygflottilj (F16 Uppsala) sättas upp. Antalet Gripenförband är idag för få för att på allvar utgöra en nödvändig tröskeleffekt. Att återupprätta en fjärde flygflottilj är därför av största vikt. Valet faller sig naturligt på F16 med sitt geografiska läge i det strategiskt viktiga Mälardalen med huvudstaden och Arlanda som högprioriterade angreppsmål.

Divisionerna vid utbildningsflottiljen F7 ska ges krigsuppgifter och ska vara planerade för att omedelbart kunna lösa krigsuppgifter.

När vi har 200 Gripen placerade i stridsflygdivisioner ska en femte flygflottilj öppnas: F13 Bråvalla. Detta planeras år 2025.

Strategiskt luftvärn

För att uppnå ett dugligt luftförsvar räcker det inte med enbart flygstridskrafter. Dessa har visserligen stor yträckvidd men har uthållighetsbegränsningar. Därför bör strategiskt luftvärn införskaffas.

Flygbaser

Avvecklingen av BAS 90 är till stort men för den svenska flygförsvarsförmågan. Det skydd och den rörlighet flygvapnet hade har i och med det gått förlorat. För att återställa denna förmåga till operativt taktiska och strategiska fördelar är det av stor vikt att bevara de möjliga krigsflygplatser som fortfarande finns.

Ingen före detta flygflottilj får vidare exploateras, särskilt inte de med bergshangarer eller annan viktig infrastruktur.

BAS 90-systemet bör till stora delar återskapas successivt. Detta kan påskyndas genom att i en första etapp återinföra BAS 60-systemet i lämpliga geografiska områden. I en andra etapp utvecklas dessa till fullvärdiga BAS 90. Skydd genom spridning är kostnadseffektivt och ger ett stort strategiskt värde.

Snabba omgrupperingar för tankning och ombeväpning är några av fördelarna med ett sådant system.

Försvarsmakten vill ha rent från vindkraft i fyra mils radie utanför de tio aktuella militära flygplatserna. I radarhänseende finns sammanblandningsrisk mellan vindkraft och helikopter.

Flygbasbataljoner

Det bör finnas en basbataljon per flygflottilj, eller mer. Basbataljonerna är avgörande i snabba krigsförlopp, exempelvis när nya banor ska läggas, men de skyddar också baserna mot attacker från mark. Territorialarmén har en viktig stöttande roll för att skydda baserna.

Helikopterresurser

Helikoptrarna möter olika behov. Exempel på det är:

- sjuktransporter vid övningar och skarpa operationer.
- trupp- och materieltransporter.
- sjöräddning och brandbekämpning.
- ubåtsjakt (tyvärr för stunden avvecklat).
- attack- och understöd.

Tidigare hade armén, marinen och flygvapnet egna helikoptrar, men nu har resurserna samlats i en helikopterflottilj. Det har missgynnat tillgängligheten. Ordningen med anpassade helikoptrar för varje försvarsgren och olika baseringsorter beroende på uppgift bör återställas.

Sverige bör anskaffa helikoptrar i olika roller men ha kvar grundstommen med så få olika system i drift för att ena helikopterflottan. Variationer av Helikopter 14, 15 och 16 är att föredra. Undantag kan förekomma exempelvis vid anskaffning av attackhelikopter.

Gripens beväpning

Gripens beväpning kan göras med system där svenska företag är delaktiga som jaktroboten Meteor och attackroboten Taurus. Sverige har av sagt sig att använda klusterammunition även om USA, Ryssland, Kina, Turkiet, Israel med flera har det i sin beväpning. Därmed vidareutvecklas inte robot Mjölner och vi får söka andra yttäckande markattacksystem. Detta gap kan fyllas av en version av Taurus som uppfyller Oslokonventionen.

Försvarets flygstridskrafter har historiskt haft en blandning av inhemsk och utländsk beväpning. Exempel på dessa har varit den svenska roboten 04 för sjömål och den amerikanska roboten 75 (AGM-65 Maverick) för markmål samt robot 71 (brittiska Skyflash). Detta har resulterat i en stor kunskapsbredd och anpassade tekniska sÄrlösningar för svenska behov. Vår inhemska industri idag har stora kunskaper gällande robotteknik och är världsledande inom en rad områden. Vi har deltagit i en rad europeiska samarbetsprojekt för både jakt och attackvapen. Försvarmakten bör om möjligt ha flera beväpningsalternativ i respektive roll för att försvåra för en eventuell fiende att störa ut dessa.

Det är absolut nödvändigt hålla mobiliseringslager av de robotar vi nyttjar. Det är också viktigt att piloterna får skjuta övningsrobotar.

Jakt

För bästa förmåga i jaktrollen bör Försvarmakten anskaffa de delvis svenskutvecklade robotarna Robot 98 (IRIS-T) samt Robot 101 (Meteor) Dessa två robotar är för närvarande världsledande och Sverige kommer bli den första kunden med operativa Robot 101. För att komplettera dessa sensormässigt bör de amerikanska motsvarigheterna AIM-9X Sidewinder och AIM-120 Amraam C7 anskaffas och integreras.

Attack

För attackrollen bör flygvapnet ha en rad olika alternativ för olika uppdrag. Även här bör det finnas alternativ som kompletterar.

Kryssningsrobot X (KEPD 350 Taurus) som är delvis svenskutvecklad bör väljas. Roboten finns i flera versioner och ger flygvapnet förmåga att slå emot en eventuell angripares basområden. Den bör kompletteras med amerikanska AGM-158 JASSM-ER, en kryssningsrobot som Finland nyligen anskaffat en version av.

Laserstyrd bomb av den amerikanska typen GBU-49 Paveway med så kallat Longhotwing-paket och egen stridsdel vore en bra lösning för att få en bomb som passar territorialförsvarets behov.

För markmål emot enskilda fordon, lättare broar eller mindre fartyg bör den brittiska roboten Brimstone anskaffas. Roboten finns i en sjöversion som skulle kunna anskaffas till marinen kallad Seaspear. Brimstone skulle då ersätta våra föråldrade Robot 75 (AGM-65 Maverick).

För att effektivt kunna slå emot en fiendes vitala sensorer såsom radar bör den amerikanska radarjaktroboten AGM-88 HARM anskaffas.

Sjömål

Robotsystem RBS 15-ER är ett svenskutvecklat system av Saab och ger flygvapnet en förmåga att på långa avstånd slå emot en angripares sjöstridskrafter. Roboten kompletteras av den norska Joint Strike Missile. Som interimslösning bör ett mindre antal Harpoon anskaffas tills RBS 15-ER är färdigutvecklad. Harpoon används idag av Danmark.

Spaning

Det franska systemet Reccelite kompletterar den svenska Spaningskapsel 39 som användes i Libyen och bidrar till att ge Försvarmakten en bredare lägesbild.

Sensorer

Laserbelysningskapsel av typ israeliska Litening bidrar till att ge Flygvapnet utökad precision i sina markoperationer.

Carabas Kartografi är ytterligare ett svenskutvecklat system som kan avläsa trupprelser och minor m.m. genom grafisk avläsning. Det finns även civil användning.

Motmedel

Flygvapnet bör vidareutveckla den svenska störningskapseln U95 och anskaffa denna. Sverige är världsledande genom Saabs störningsteknik och det skulle ge våra luftstridskrafter en nödvändig och unik förmåga. Även den italiensk-brittiska störningskapseln av typ Britecloud bör tillföras som komplement.

Utöver vanliga facklor och remsor som det svenska BOL-systemet så bör för att effektivt kunna undvika fientliga jaktrobotar och luftvärn även den amerikanska skenmålsroboten ADM-160 MALD-J anskaffas.

Transportflygplan

Försvarmakten förfogar idag över 7 st (ursprungligen 8) C-130E/H Hercules plan. Dessa plan som började köpas in 1965 bör ersättas successivt.

För brandsläckning finns MAFF-system till Hercules med kapacitet att sprida 12 kubikmeter vatten per tömning.

Radarspaningsplan och signalspaning

Försvarmakten hade från början 6 st Saab Erieye radarspaningsflygplan. Idag återstår 2 st, övriga har sålts. 2 st är för lite med tanke på vårt läge och att planen behöver regelbundet underhåll.

Signalspaningsplanen är två och de täcker vårt behov.

Skolflygplan

SK 60 är lättattackplan som använts till skolplan under lång tid. De är från 60-talet och måste senast ersättas runt år 2020.

Flygvapnets materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2017 till 2026. Det innebär att med SD:s budget så kommer allt redan planerat materiel att kunna införskaffas i tid. För flygvapnets del innebär det ett tillskott på 1 Gkr/år. År 2017–2018 är betalningen till ”IO14-hålet” något lägre, vilket kompenseras genom en högre betalning år 2020.

Regeringen underfinansierar kommande produktionen av Gripen E med 548 mkr. SD tillför medel för detta i sin budget, alltså 548 mkr per år 2016.

F16 bör återuppsättas år 2017 med två stridsflygdivisioner. F7 bör ha två krigsplacerade stridsflygdivisioner. Det innebär att vi har åtta stridsflygdivisioner, 160 plan. F13 bör återuppsättas år 2025. Då behöver vi 200 plan. Detta innebär att vi behöver spara de 96 C/D-plan som finns kvar operativa och bygga minst 110 E/F-plan (40 fler än regeringen) så att vi tillsammans har mer än 200 plan.

4.4 Personalförsörjning

4.4.1 Personalförsörjning av krigsförbanden

Sverigedemokraterna var emot införandet av det nya personalförsörjningssystemet, men så länge det är aktuellt ska det optimeras. Det bör därför utredas såväl lämplighetsmässigt som ekonomiskt om kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän:

- kan få rätt att bo kvar på logementen för en låg hyra även efter provanställningstiden
- kan slippa förmånsbeskattning för enklare mat ute i fält
- som bor på logement kan få tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag och
- kan få subventionerade hemresor varannan vecka.

GSS-K ska erhålla en premie varje år under kontraktet. Denna premie ska återbetalas om kontraktet bryts utan giltiga skäl.

Tvåbefälssystemet fungerar bra och bör bevaras.

Rapportering och statistik möjliggör styrning och bra ledningsbeslut, men rapporteringen får inte vara för tidskrävande. PRIO-systemet har kritiserats för att vara tungrott och långsamt. En oberoende översyn av systemet skulle kunna peka på vad som måste förbättras. Om det är riktigt att lämna PRIO för ett egenskapat system så bör det göras snarast.

Försvarsmakten ska utse befäl upp till överste/kommendör. Vi motsätter oss det av majoriteten föreslagna karensystemet för karriärväxlande f.d. försvarsmaktsanställda eftersom det blir ett för stelt system på en liten arbetsmarknad.

Pliktsystem återaktiveras och samtliga unga män och kvinnor ska mönstras i en flerdagsmönstring på plats. I samband med mönstringen ska en 3-dygnskurs genomföras i syfte att lära ut grundläggande överlevnad.

Omkring 8 400 tas ut till värnpliktstjänstgöring varje år, med början år 2015. I detta system kan en mindre del av de värnpliktiga genomföra enbart grundutbildningen (GMU) medan den större delen, omkring 7 200, går även befattningsutbildningen för placering i brigaderna. För kvinnor är utbildningen frivillig. Fler markförband medför också ett ökat behov av reservofficerare.

Reservofficerare är kostnadseffektiva och stärker folkförankringen.

Med aktiverandet av värnplikten återgår armén till ett system med fredsorganisation och krigsorganisation. Anställda och GSS-K är lika många som i regeringens förslag. GSS-T fasas successivt ut mot värnpliktig krigsplacering.

4.5 Materiel- och logistikförsörjning

4.5.1 Materiel- och logistikförsörjning i krigstid

Den väpnade striden kräver ständigt närvarande logistik. Det duger inte att fredsställa försvarets bakre organisation. Sveriges försvarsindustrier och Försvarsmaktens stödresurser är precis som i andra länder fortsatt viktiga komponenter i säkerhets- och försvarspolitikerna. Värt att notera är att de svenska försvarsmaterielsystemen internationellt sett har hållit hög kvalitet och är billiga.

4.5.2 Materiel- och logistikförsörjning i fredstid

Fortifikationsverket skall enbart administrera lokalerna åt Försvarsmakten på självkostnadsbasis, det vill säga få täckning för sina kostnader men inte generera vinst. När försvaret behöver återta sin ursprungliga infrastruktur eller i vissa fall ny sådan måste lagrummet vara tydligt. Försvarets intressen går före de enskildas intressen.

Centraliseringen av materielförråden har gått så långt att verksamheten blir lidande när beställningar från centralförrådet måste väntas in, och därför bör mer materiel finnas ute på regementena. En utredning för att ta fram en optimal förrådsorganisation för Försvarsmakten skall tillsättas.

4.5.3 Riktlinjer för materielförsörjningen

FMV lider av de ständigt kommande sparbetningen och omorganisationerna. FMV:s roll bör inte bara vara statisk, den bör även rymma utveckling och behöver därför också medel för egen utveckling.

Statligt finansierad FoU är väldigt viktig för försvarsindustrin och bör koncentreras mot områden där vår industri är framgångsrik. De produkter vår försvarsindustri ska konkurrera mot på världsmarknaden är så gott som uteslutande initierade med statliga FoU-anslag.

När vi köper svensk försvarsmateriel som är producerad med högteknologi sker en stark ekonomisk återkoppling i samhällsekonomin. Det sker genom de direkta jobb det ger, genom spin-off-effekter men också genom ökade exportmöjligheter. Sverigedemokraterna tror på svensk ingenjörskonst.

När stora och tekniktunga affärer görs upp med för oss allmänt viktiga industriländer bör en stat-till-stat-överenskommelse eftersträvas från svensk sida.

I USA är försvarsmaterielområdet styrt av bundna forskningspengar. Inom EU gäller försvarsmaterielupphandlingsdirektivet, vilket föreskriver konkurrensutsättning. Så ser dock inte marknaden ut i praktiken. Dessutom visar EU-papper nu att EU-kommissionen anser att EDA politiskt ska peka ut vilka försvarsindustrier som ska överleva och vilka som ska få riktade forskningspengar. Vi bör värdera våra marknader i Brasilien, Indien, Singapore med flera innan vi ger upp och låter EDA bestämma över våra forskningspengar. Om Sverige lämnade EU skulle vi få en bättre situation, att jämföra med den som Schweiz och Norge har.

Vår exportkontroll av krigsmateriel bör inte vara för avvikande från andra vapenproducerande länder. Om den skulle bli det så får vår försvarsindustri svårt att ingå i viktiga tekniska samarbeten.

Principerna för materieförsörjning ska vara:

- Vidmakthållande och uppgradering av befintlig materiel bör, om det är ekonomiskt försvarbart och operativa krav kan uppnås, väljas före nyanskaffning.
- Utveckling bör genomföras för när det gäller nationella säkerhetsintressen och när vi innehar särskilda produktionskompetenser.
- Nyanskaffning bör, när sådan är nödvändig, i första hand ske av på marknaden befintlig, färdigutvecklad och beprövad materiel.

Långräckviddigt luftvärn är exempel på dyra system som vi troligen bör köpa utifrån, exempelvis Aster 30 och Aster 15.

Vid försvar av egna landet är det viktigt att eventuell gemensam materiel (pooling & sharing/smart defense) finns i närheten. I vårt fall bör vi endast ha gemensam materiel med de nordiska grannarna. Hur sådan gemensam materiel ska disponeras vid höjd beredskap och i krig ska bestämmas i förväg.

4.5.4 Väsentliga säkerhetsintressen

I dag har tyvärr många av de svenska försvarsindustrierna utländska ägare, men fortfarande har det stor ekonomisk betydelse för Sverige att industrierna utvecklar och producerar materiel i landet. För ett land som inte självt kan producera försvarsmateriel blir inköpet av försvarsmateriel utifrån väldigt dyrt. Det kan även bli svårt att få köpa den allra bästa materielen. Orsaken till detta är att försvarsmaterielproduktionen oftast sker i samarbete med andra nationer. Man får om man har något att ge. Detta präglar Sveriges förhållande inte minst till USA och deras materielmarknad. Svenska staten bör ha som långsiktig strategi att öka sin ägarandel av försvarsindustrierna i Sverige.

Sverige är av hävd en nation med kvalificerade vapensmedjor. Den tid Sverige självt var en stor beställare av försvarsmateriel var vi i hög grad självförsörjande. Nu är exporten viktig för att uppnå tillräckliga serier av nya produkter. Vid utveckling av nya materielsystem är samarbeten helt nödvändiga, men alla samarbeten är inte lyckosamma. Målmedvetenhet och fokus på innovation som finns i industrin måste vara ledstjärna för utvecklingen. Byråkratin inom EDA visar alla tecken på att detta EU-organ är fel korg att lägga äggen i.

Det skulle gynna Sverige om försvarsmaterielupphandlingen inte var öppen. Svensk försvarsmateriel exporteras idag inte för att marknaden är särskilt öppen utan snarare på kvalitet, teknik och prisbild.

Sverige behöver köpa sina egna materielsystem för att bli bästa referenskund.

En försvarsindustristrategi bör upprättas där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel, och en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri.

Förutom Gripen bör ubåtarna, sensorteknik, robotteknik, krypton, mikrosatelliter m.fl. klassas och skyddas som strategiska produkter.

4.5.5 Internationellt materiel- och logistiksamarbete

Vidare bör Sverige i vissa fall återta kravet på offset (motköp) i syfte att gynna svenska SME-företag. Svenska myndigheter bör tilldela underleverantörer en god andel av kontrakten i syfte att ekonomiskt gynna viktiga innovationsföretag enligt rätten att göra så i artikel 21 punkt 4 i försvarsupphandlingsdirektivet.

4.5.6 Exportstödjande verksamhet

Vi är stolta över att Sverige är världens största försvarsmaterielexportör per capita trots att vi har en strikt lagstiftning och en tuff exportkontroll.

Vår starka försvarsmaterielindustri är en stor fördel för vår egen försvarsmaterieförsörjning. När vi själva investerar i svenskproducerade materielprojekt kan nettokostnaden bli låg eller till och med vinst uppnås i samhällsekonomi på grund av spillövereffekter och export.

Försvarsindustrin berör cirka 30 000 jobb och en stor andel är civilingenjörer. Indirekt sysselsätter försvarsindustrin cirka 100 000 personer.

Gripen, robotar, luftvärn, ubåtar, undervattenssystem och korvetter samt rymdteknik med kommande militär tillämpning visar att de svenska vapensmedjorna inte bara har stolta anor utan även en framtid om regering och riksdag sköter frågor om upphandling och forskning klokt.

Försvarsexportmyndigheten (FXM) bör få en stärkt roll och Sverige som stat ska stötta försvarsindustrin ännu mer vid upphandling. Tecknande av samförståndsavtal (MOU) kan vara en väg till viktiga samarbeten och affärer.

Särskilt för mindre företag kan Svensk Exportkredit (SEK) betyda mycket. SEK bör ges möjligheter att agera ännu mer offensivt.

5 Civilt försvar

5.1 Inriktning för det civila försvaret

Den svenska modellen där bestämda myndigheter har krisberedskap på sitt verksamhetsområde och där regeringen har nationellt områdesansvar, länsstyrelserna regionalt och kommunerna lokalt är en effektiv modell. Jämte områdesansvaret finns sektorsansvar. Det är viktigt att MSB: s utredande och samordnande roll inte tar över ansvaret från de faktiska utförarna av krisberedskap och krishantering.

Försvarsmakten bör upprätthålla en tätare kontakt med det civila regionala och kommunala områdesansvaret.

Under kalla kriget och fram till år 2000 hade Sverige ett betydande civilförsvar med civilplikt. Civilområdena stämde i princip överens med militärområdena och jämte militärområdeschefen stod civilområdeschefen. Tillsammans kompletterade de varandra. En ytterligare civil beredskap fanns i driftvärnet fram till år 2005 som hade till syfte att säkra funktionen hos en rad samhällsviktiga institutioner. Civilförsvaret bör i betydlig mån återtas. Till den bredare hotbilden idag hör cyberattacker och terrorism.

Mikael Jansson (SD)

Roger Richtoff (SD)

Björn Söder (SD)

Jeff Ahl (SD)

Robert Stenkvist (SD)